

andre Underfølgelser og mange andre Forhandlinger, der bør gaae forud for en Contracts Afslutning, og det er derfor, jeg i en Opgivelse, jeg fremkom med i den anden Sal, har forudsat, at der vil medgaae et Aar, inden det hele Quantum af Vaaben vil kunne være her tilstede. Denne Tid er rundelig regnet, fordi jeg anstaae det for at være af Vigtighed, at Regjeringen ikke i den Retning lovede Noget, den maastee ikke vilde kunne holde. Der vil, som sagt, medgaae nogle Maaneder, inden Contracten kan afsluttes; derefter vil der medgaae nogen Tid, inden Vaabnene kunne begynde at leveres, og endelig nogen Tid med Fabrikationens Afslutning; det er saaledes, at jeg er kommen til den Tidsbestemmelse, jeg har opgivet i den anden Sal. Jeg troer ikke at burde paa dette Stadium eller overhovedet gaae ind paa Detaillen med Hensyn til, hvorledes en sliq Contract afsluttes, og hvad derved er at iagttage. Jeg har derved ikke blot det Hensyn, at jeg ikke troer at burde trætte det høie Thing med saadanne Details, men der er ogsaa et andet Hensyn, og det er Hensynet til dem, der, om jeg saa maa sige, ville blive mine Tjenster, naar det høie Thing bevilger den her begjærede Sum, nemlig Fabrikanterne. Der er nu en vis Taktik at bruge fra Regjeringens som overhovedet fra enhver Bestillers Side ligeoverfor den Fabrikant, med hvem man ønsker at slutte Contract, og det er denne Taktik, jeg ikke troer at burde udtale mig om i Detaillen, fordi en saadan Udtalelse deels altid vilde binde mine Hænder og deels svække Stillingen noget. Skalde imidlertid disse Hensyn ikke blive ansete for at være tilstrækkelige, og skalde det høie Thing ønske Oplysninger med Hensyn til den hele Fremgangsmaade, saa er jeg naturligviis rede til at give dem.

Lehmann: Jeg agter at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og navnlig er Intet fjernere fra min Tanke end at ville i nogen Maade genere den ærede Krigsministers Bestilling ved at forlange Oplysning med Hensyn til alle de Detailpunkter, hvorover vi dog ikke kunde have nogen competent Dom, og som rettest ligge i hans Haand og under hans Ansvar. Jeg har derfor egent-

lig kun begjært Ordet for at udtale min Glæde over, at denne Sag saa let, saa hurtigt og eenstemmigt er ført gjennem de Stadier, der have bragt den her ind i Salen — og jeg haaber, at den om meget søie Tid vil kunne imødesee sin endelige Afslutning fra den udgiftsbevilgende Myndigheds Side —, idet jeg deri seer et Beviis paa, at, hvor uenige end de Danske ere om mange indre Spørgsmaal, saa hersker dog mellem Alle en fuldstændig Eenstemmighed i den Erkjendelse, at Danmark maa være beløvet paa, at det store Spørgsmaal om Liv og Frihed endnu ikke har fundet sin endelige Afgjørelse, og et Beviis paa, at vi Alle ere rede til at bringe ethvert Offer, som kræves for værdigt at kunne bestaae denne Prøve. Jeg tænker herved ikke ubelukkende og ikke engang fortrinsviis paa vort endnu uafgjorte Mellemværende med Tydsland, da jo Erfaringen har vist, at det Spørgsmaal er for lille til at sætte de store Kræfter i Bevægelse; men jeg seer hen til, hvorledes i alle europæiske Lande det samme Spørgsmaal bevæger sig, som et stærkt Beviis paa, at der overalt er en levende Fornemmelse af, at den Tid endnu ikke er kommen, da den nye Tingenes Tilstand, som skal reise sig, og som vi maae haabe vil reise sig paa Ruinerne af den gamle Retsorden, som ikke blot for vort, men for mange Andres Vedkommende er styrket i Gruus, kan ansees for fuldt udviklet og befæstet. Jeg vil derfor kun haabe, at, naar den store Kamp, der synes at trække sammen fra alle Sider, kommer, Danmark da maa befinde sig paa sin rette Plads.

Ree: Jeg vil blot tillade mig nogle faa Ytringer i Anledning af dem, der ere fremkomne fra den ærede Taler, som sidst havde Ordet, idet deri syntes at ligge en Antydning af, at vi gif ind paa den foreslaaede Bevilling under den Forudsætning, at en stor europæisk Krig forestod, i hvilken da altsaa Danmark skulde have sin Lod og Deel. Hvorvidt saadanne Begivenheder kunne være ivente, formaar vist Ingen af os at forudsæe eller forudsige; men jeg troer i alle Tilfælde, at efter de Stemninger og politiske Ansuelser, der bevæge Folk paa forskjellige Standpunkter, kan man ikke ansee det som saa givet, som det blev